

λως ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἤθελεν εἶναι λεία καὶ ἄγονος καὶ καλύπτεσθαι ὑπὸ ὑδάτων.

Αἱ διαταράξεις αὗται ἐπομένως τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, αἰτίνες φαίνονται ἡμῖν ἐκ πρώτης ὄψεως ὡς ἀνωμαλίαι, εἰσὶν ἐν τούτοις ἀναγκαίαι καὶ καλὰ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Αἱ διαταράξεις αὗται ἦσαν διὰ τὸν γήινον ὀργανισμόν ὅρος προόδου καὶ ἀναπτύξεως.

Πλείστας ἀλλοιώσεις κατὰ καιροὺς ὑπέστη ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἐκ τῶν συχνῶν καὶ ἀλλεπεκλήλων αὐτῶν μετασχηματισμῶν τοῦ φλοιοῦ, καθ' οὓς χώραι ὑψηλαὶ καὶ ἐκτὸς τῆς θαλάσσης ἐβυθίζοντο ὑπ' αὐτὴν, καὶ ἄλλαι πάλιν ἐκ τοῦ πυθμένους τῆς θαλάσσης ἀνῆρχοντο εἰς μέγιστον ὕψος πρὸς σχηματισμὸν ὄρεων. Καὶ εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρη πολλαχοῦ ἀπαντῶσιν ὀλόκληρα στρώματα λειψάνων ὀστρακοδέρμων, δεικνύοντα καταφανῶς, ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦτο τῶν ὄρεων εὐρίσκειτο ἄλλοτε ποτὲ ὡς πυθμὴν ὑπὸ τὴν θάλασσαν.

Ἐν τοῖς κυματισμοῖς τούτοις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς καὶ τοῖς κλονισμοῖς αὐτοῦ ἀπεχωρίσθη ἡ Εὐβοία ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, κατὰ τὸν Πλίνιον, ἡ Κύπρος ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ ἡ Σικελία ἐκ τῆς Νοτίου Ἰταλίας. Ἐκ τῶν διαταράξεων τούτων καὶ τῶν κυματισμῶν τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς τὸ ἔδαφος, ὅπου ἄλλοτε ἠκμαζεν ἡ ἀρχαία Καρχηδὼν εὐρηταὶ τανῦν βεβυθισμένον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ἔνεκα τούτων ἐπίσης καὶ ἡ ἀρχαία Μασσαλία τῶν Φωκαέων εὐρηταὶ ὑπὸ τὴν θάλασσαν. Κατὰ τινα ἐκ τῶν κυματισμῶν καὶ διαταράξεων αὐτῶν τοῦ φλοιοῦ ἀνεφάνη ἡ νότιος Ἰταλία, καὶ ἀνέδυσε τὸ Ταίναρον καὶ ἡ Πελοπόννησος κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἱστορία ὅλων τῶν περὶ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν λαῶν, ἦτοι τῶν κατοικούντων τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἰταλίας, κατὰ παράδοσιν ἀναφέρει μέγαν τινὰ γενόμενον κατακλυσμόν. Ἡ ἐπιστήμη σήμερον μὴ παραδεχομένη κατακλυσμόν παγκόσμιον ὡς μὴ ὑπαρχόντων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἰκανῶν ὑδάτων, ὅπως καλύψωσι καὶ τὰ ὑψηλότερα ὄρη αὐτῆς, ἐξηγεῖ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο συμβᾶν ἐκ τῆς παρακτίου πλημμύρας τῆς θαλάσσης, ἣτις συνέβη ἔνεκα τῆς αἰφνιδίας ἀναδύσεως τοῦ Ταίναρου καὶ τῆς Πελοποννήσου κατὰ μέγα μέρος.

Ἐκ τῆς ἀναδύσεως ταύτης τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ὑπερεκχειλίσαντα ἀποτόμως ἀνῆλθον πρὸς στιγμὴν εἰς ἰκανὸν ὕψος πρὸς τὴν ζηνρὰν τῶν παραλίων χωρῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ κατέκλυσαν ἀπεράντους ἐκτάσεις προξενήσαντα μέγιστας καταστροφὰς τῶν κατοίκων.

Ἡ ἀνάμνησις δὲ τοῦ γεγονότος τούτου εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπλασεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ κατὰ διαφόρους παρχδόσεις τὸν κατακλυσμόν τοῦ Δευκαλιῶνος, τοῦ Ὠγύγου καὶ τοῦ Νῶε.

Μὴ ἄρα δὲν συνέβη ὅμοιον περίπτου, ἀλλ' εἰς μικρότερον βαθμὸν, γεγονὸς καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐτι μόλις πρὸ τριῶν ἐτῶν κατὰ τὸν καταστρεπτικὸν σεισμόν τῆς νήσου Ἰάθας καὶ τὴν ἠφαιστειώδη ἔκρηξιν τοῦ ὄρους Κρακάτωα πρὸς νότον τῆς Σικελίας; Κατὰ τὴν φοβερὰν ταύτην ἔκρηξιν ἅπαν τὸ βόρειον μέρος τῆς νήσου εἰς περιφέρειαν 23 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ὑπέστη αἰφνιδίαν καθίξιν. Ὁ γιγαντώδης οὗτος ὄγκος ἅμα καταβυθισθεὶς εἰς 200—300 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης παρήγαγεν ἀπότομον ἀνύψωσιν τῶν ὑδάτων καὶ σχηματισμὸν ὑπερμεγέθους κύματος κατακλύσαντος εἰς ἰκανὴν ἔκτασιν καὶ εἰς ὕψος 30—35 μέτρων τὰς πέριξ νήσους καὶ καταποντίσαντος πλείστας κώμας καὶ κωμπούλεις ἀκμαζούσας ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἰάθας καὶ τῆς Σουμάτρας καὶ ἀπολέσαντος πλείονας τῶν 35 χιλιάδων ἀτόμων!

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον σήμερον τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα νὰ γνωρίσωσιν εὐθὺς τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀτμός καὶ τὰ ἀτμόπλοια καὶ ἡ εὐχερὴς συγκοινωνία, δι' ὧν ἐξῆτάσθησαν λεπτομερῶς τὰ μέρη τῆς καταστροφῆς καὶ ἠρευνηθήσαν αἱ ἀπέραντοι ἐκ τῆς αἰφνιδίας πλημμύρας ἐρημωθεῖσαι ἐκτάσεις καὶ ἐξηκριβώθησαν αἱ ἀπώλειαι, βεβαίως ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας οἱ περισωθέντες λαοὶ τῶν νήσων ἐκείνων θὰ ἐνόμιζον ἴσως, ὅτι ἡ πλημμύρα ἦτο παγκόσμιος καὶ θὰ διετήρουν ἐν τῇ ἀναμνήσει τῆς ἱστορίας αὐτῶν τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς τινα νέον γενικὸν κατακλυσμόν!...

[Ἐπεταὶ τὸ τέλος.]

ΙΩ. ΦΟΥΣΤΑΝΟΣ.

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

κατὰ τὰς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθέσεις τοῦ
κόμητος Γυλιφόρο.

Γ'

Κωνσταντῖνος Ἀσώπιος.

Ὁ κ. Κ. Ἀσώπιος, διαμένων πρὸ πενταετίας ἐν Τεργέστη, ὅπου διετῆρει σχολὴν, δικαίως ἀπολαύουσαν μεγάλης φήμης, ἔλαβεν ἐντολὴν παρ' ἐμοῦ, τῇ συγκαταθέσει τοῦ λόρδου Ἀρμостоῦ, νὰ μεταβῇ εἰς Γοττίγγην καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐλθῇ ἐνταῦθα, ἐὰν ἤθελε ζητηθῇ ἡ ὑπηρεσία του. Ἀφ' οὗ διέμεινεν ἐπὶ τρία ἔτη ἐν Γοττίγγῃ, ἐ-

πειδὴ δὲν ἦτο ἀναγκαῖος ἐνταῦθα, μετέβη εἰς Βερολίνον, ὅπου ὡς ἐν Γοτιγγῇ ἐπηύξησε τὰς ἀπείρους γνώσεις τῆς κλασικῆς φιλολογίας, δι' ὧν ἦτο ἤδη πεπρωκισμένος. Ἦδη εὐρίσκεται εἰς Παρισίους καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ μοι ἐπιτραπῇ νὰ φέρω αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα πρὸ τοῦ Νοεμβρίου.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823.)

Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Κ. Ἀσώπιος πρῶτος διδάσκαλος τῶν ἐν Τεργέστη Ἑλληνικῶν Σχολείων, ἀπεστάλη ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1818 τῇ ἀδείᾳ τῆς Ὑμ. Ὑψ. εἰς Γοτιγγῇ καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Βερολίνον καὶ Παρισίους, ὅπου ἐσπούδασεν εἰς τὰς πολλὰς αὐτοῦ γνώσεις νὰ προσθήσῃ καὶ νέας. Ἡ σημερινὴ αὐτοῦ ἐργασία ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει τῶν ἱερέων καὶ τῶν νομικῶν δὲν θὰ διαρκέσῃ πολὺ, ἀλλ' ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ἔσται εἰς ἄκρον ἀναγκαῖα ἐν τῷ τμήματι τῆς φιλολογίας.

Γ'

Νεόφυτος Βάμβας

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον ἡμεταξὺ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ν. Βάμβας καὶ τῶν Κυριῶν (;) Ἀργοστολίου συμφωνία θὰ λήξῃ, δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἀποκτήσωμεν καθηγητήν, ἔχοντα ἀπείρους γνώσεις τῆς φιλολογίας καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823.)

Διεδόθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ προσκαλέσῃ τὸν διάκονον Βάμβαν ὡς διδάσκων τοῦ Ἱεροσπουδαστηρίου. Ἐκλογή καλλιτέρα ταύτης δὲν δύναται νὰ γείνη. Ἄλλ' οὗτος εἶνε τόσοσ προσκεκολλημένος εἰς τὸ Ἀργοστόλιον καὶ τὸν οἰκογενειακὸν βίον, διότι ἔχει περὶ ἑαυτὸν πάντοτε τὴν χήραν ἀδελφὴν του καὶ τὴν οἰκογενεῖαν αὐτῆς, ὥστε δυσκόλως θέλει ἀσπασθῆ τὸν μοναχικὸν βίον, ὃν τὸ Ἱεροσπουδαστήριον ἀπαιτεῖ. Διὰ νὰ καταπέσωμεν αὐτόν, ἠδυνάμεθα νὰ τῷ προσφέρωμεν καθηγητικὴν τινα ἑδραν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Καὶ ἐπειδὴ εἶνε κάτοχος ἐξ ἴσου τῆς θεολογίας, τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς φιλολογίας, δὲν θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἀνταλλάξῃ τὴν ἐν Ἀργοστολίῳ θέσιν του διὰ τινος καθηγητικῆς ἑδρας.

(Ἐκθεσις τῆς 13 Ἰουνίου 1829.)

Η'

Δρ. Νικόλαος Μανιάκης.

Ὁ Δρ. Νικόλαος Μανιάκης ἐκ Πάργας, καθηγητῆς τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου καὶ τῆς νεωτέρας Ἱστορίας, ἀποσταλεῖς ὑπ' ἐμοῦ εἰς Ἀγγλίαν πρὸς σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης (jus delle genti) ἐσπούδασεν εἰς Κανταβριγίαν (Cambri-

dge) μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας πρὸ εὐχαρίστησιν τῶν προϊσταμένων του ἀκαδημαϊκῶν. Ἦδη ἐπιθυμῶ νὰ διατηρήσω αὐτὸν ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς Λονδίνον, ἵνα παρευρισκῆται εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ναυαρχείου.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823.)

Ὁ καθηγητῆς Μανιάκης (νεωτέρα Ἱστορία) κατὰ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου τοῦ 1826 ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν παραδόσεών του, ἀλλ' ἐλείπει ἀκροατηρίου ἀπευρίθη. Τῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ ἐποίησατο ἐναρξιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐφόρου Καρανδινίου, ἐμοῦ (Γυίλφορδ) καὶ τινος ἄλλου καθηγητοῦ καὶ τινος ξένου. Τῇ ἐπιμένῃ ὁμοῦς ἡμέρᾳ εἶχεν ὡς ἀκροατὰς πλέον τῶν 20 φοιτητῶν.

Θ'

Δρ. Γεώργιος Ἰωαννίδης.

Ὁ ἐκ Σμύρνης νέος Γεώργιος Ἰωαννίδης μετὰ τὰς ἐν Γοτιγγῇ σπουδὰς του ἐπέστρεψεν εἰς Ἑλλάδα, τὸ παρελθὸν δὲ ἔτος μετέβη εἰς Λιβόρνον. Τὸν εὖρον ἐνταῦθα καὶ λογίζομαι εὐτυχῆς ἐπὶ τούτῳ. Αἱ γνώσεις, ὁ χαρακτῆρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπιτηδειότης πρὸς μόρφωσιν τῶν μαθητῶν του καθιστῶσιν αὐτὸν ἀνεκτίμητον. Χορηγῶ εἰς αὐτὸν τριάκοντα τάλληρα κατὰ μῆνα καὶ προτείνω τὸ ποσὸν τοῦτον νὰ χορηγῆται εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ δημοσίου. . . . Τοῦτον προτείνω οὐχὶ ὡς καθηγητήν, ἀλλ' ὡς διευθυντὴν τῶν κλασσικῶν σχολῶν. Βοηθεῖται δὲ παρὰ τινος νέου Κερκυραίου Θωμᾶ Γουλιού. . . . Ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων, οἵτινες ἀκολουθοῦσι τὰς νυκτερινὰς παραδόσεις ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς, αὐξάνει καθ' ἐκάστην, ἡ δὲ μέθοδος τῆς διδασκαλίας ἦν οὗτος καὶ οἱ ἄλλοι καθηγηταὶ μετέφερον ἐκ Γερμανίας θέλει ἔχῃ ὡς ἀπατέλεσμα, μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν κ. Φιλητᾶ καὶ Πικόλου, ἐν ἧ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀριθμὸν προβιβασίμων κατὰ τὸν ἐρχόμενον Νοέμβριον.

Ι'

Νικόλαος Πικόλος.

Ἐν ᾧ εὐρισκόμην ἐν μεγάλῃ ἀδημονίᾳ διὰ τὸν διορισμὸν μεταφυσικοῦ. . . . ἔσχον τὴν μεγίστην εὐτυχίαν νὰ εὕρω τὸν κ. Ν. Πικόλον ἐκ Τυρνάβου ἀνευ ἐργασίας ἐν Ἀργοστολίῳ. Οὗτος εἶνε βεβαίως εἰς τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων Ἑλλήνων τοῦ αἰῶνος, ἔστρεψε δὲ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἰδίᾳ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, παραδεχθεὶς τὰς ἀρχὰς τῆς Σκωτικῆς σχολῆς. Ὅθεν μετὰ θάρρους συνιστῶ αὐτὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ θεωρῶ τὸν ἑαυτὸν μου εὐτυχῆ, διότι δύναμαι νὰ προσθέσω ὅτι οὗτος εἶνε ἔτοιμος νὰ ἀρχίσῃ τὰς παραδόσεις κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823.)

Ὁ κ. Νικόλαος Πικόλος ἐκ Τυρνάβου τῆς

Βουλγαρίας ἐξεπαιδεύθη κυρίως ἐν Παρισίοις. Μετὰ ταῦτα ἔμεινεν ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Κεφαλ-
ληνίᾳ ὅπου ἐγὼ εὔρον αὐτὸν κατὰ τὸ παρελθὸν
ἔτος Οὗτος διδάσκει μεταφυσικὴν, ἀκολουθῶν
τὸ σύστημα τοῦ Dugeld Stuart. Ἦκουσα σχε-
δὸν ὅλας τὰς παραδόσεις του, εὔρον δὲ αὐτὰς
σαφεῖς εἰς γλῶσσαν γλαφυρὰν καὶ καθ' ὀλοκλη-
ρίαν ἀπηλλαγμέναν τῶν ἐπικινδύνων ἐκείνων ἀρ-
χῶν, αἵτινες δυστυχῶς εὐκόλως δύνανται νὰ
εἰσχωρήσωσιν εἰς ἐπιστήμην ἀναγκαίαν ὅσω καὶ
λεπτὴν. Ὁφείλω δὲ νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ
γλῶσσα, ἣν λαλοῦσιν οἱ μνημονευθέντες καθη-
γηταὶ εἶνε καθαρωτέρα ἐκείνης, ἣν οἱ κάτοικοι
τῆς νήσου μεταχειρίζονται, καὶ ὅτι μάλιστα οἱ
καθηγηταὶ καθιστῶσι προσεκτικούς τοὺς μαθητὰς
αὐτῶν εἰς τὰ λάθη τῆς κοινῆς γλώσσης, ἅτινα
οφείλουσι νὰ ἀποφεύγωσιν.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἐκ τῆς ἐπετείου ἐκθέσεως τῆς περιλαμβανού-
σης τὰ τελεσθέντα ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ
ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1885 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου
1886 ἀποσπῶμεν τοὺς ἐξῆς ἀριθμούς. Κατὰ τὸ
διάστημα τοῦτο παρεδόθησαν ἐπιστολαὶ 1,403,
547,900 παρατηρεῖται δ' αὖξησης ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς χρονικῆς περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους
κατὰ 3,2 τοῖς ἑκατόν, καὶ ἀντιστοιχοῦσι δι'
ἕκαστον κάτοικον τοῦ βασιλείου 38,6 ἐπιστολαί.
Ἐπιστολικά δελτάρια 171,290,000· αὖξησης
6,5 τοῖς 100. Προσθέντες εἰς τοὺς ἄνω ἀριθ-
μούς τὰ ἔντυπα, τὰς ἐφημερίδας, τὰ δέματα
εὐρίσκομεν 2,091,183,822. Προστέθησαν εἰς
τὰ προϋπάρχοντα 371 ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ
860 γραμματοκιβώτια. 12,822,067 ἐπιστολαί,
δελτάρια, ἐφημερίδες καὶ δέματα ἐπεστράφη-
σαν. Ἐκ τούτων 441,765 δὲν κατωρθώθη νὰ
ἐπιδοθῶσιν εἰς τοὺς ἀποστολεῖς αὐτῶν· 175,246
περιεῖχον χρηματικὰ ποσά, καὶ 26,928 ἦσαν
ἄνευ διευθύνσεως· 1620 ἐπιστολαὶ ἐκ τῶν τελευ-
ταίων τούτων περιεῖχον εἰς χρήματα καὶ συ-
ναλλάγματα 93,321 φράγκα καὶ 50. Πληθὺς
ζῶων μεθ' ὅλην τὴν ἀπαγόρευσιν ἀπεστάλη διὰ
τοῦ ταχυδρομείου. Εἰς Δουβλίνον μόνον ἐν τῇ
μεταβιβάσει ἐκρατήθησαν δύο ὄρνιθες, ὁκτώ
ποντικοὶ καὶ δύο ἀκκινθόχοιροι. Μία ἐκ τῶν ὀρ-
νίθων ἀποστελλομένη εἰς κτηνίατρον τοῦ Λονδίνου
ἦτον ἄρρωστος καὶ ἀπέθανε μεθ' ὅλας τὰς φρον-
τίδας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταχυδρομείου. Πάντα
τἄλλα ζῶα ἀπεδόθησαν ζῶντα εἰς τοὺς ἀποστο-
λεῖς αὐτῶν.

Ἀποστολεῖς τις ἐκ Λιβερπούλως παρεπονέθη
ὅτι δέμα περιεῖχον φιάλην οἴνου καὶ κυτίον σκύων

δὲν ἐπεδόθη εἰς τὸν παραλήπτην, ἀνακρίσεως ὅ-
μως γενομένης ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ὑπῆρέτης ὅστις
ἔφερον αὐτὰ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον κατεγράσθη.
Ὅτε δὲ κυρία τις Ἰωάννα τὸνομα παρεπονέθη
ὅτι ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτὴν δὲν ἐλή-
φθη, ἡ ἐξέτασις ἀπέδειξεν ὅτι 29 κυρίαὶ φέρου-
σαι ταῦτ' ὄνομα κατῴκουν ἐν τῇ αὐτῇ συνοι-
κίᾳ, οὐδεμία δ' ἔνδειξις τῆς διευθύνσεως ἠδύνατο
νὰ ὀδηγήσῃ τὸν διανομέα, ἵνα ἀνεύρῃ τὸν ἀ-
ληθῆ παραλήπτην. Ἐπιστολὴ τις περιεῖχε τὴν
ἐξῆς ἐπιγραφὴν· «Τῷ κυρίῳ τάδε, κατοικοῦντι εἰς
ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν κτη-
νῶν ἐν τῷ κτήματι τοῦ δουκὸς τοῦ Μπουκλεύ.»

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Σὰν ἔρθ' ἡ βαρυχειμωνιά 'ς τὸν οὐρανὸν μας μαύρη,
Δὲν κλαίω τὸ γοργὸ πούλι, ποῦ πάει μὲ τὰ πουλιὰ
Ναῦρῃ 'ς τὰ ξένα ἄλλη φωλιὰ
Καὶ καλοσύνη ναῦρῃ.

Μὰ κλαίω τὸ φτωχὸ δεντρί ποῦ θὲ νὰ μὲνῃ ἀκόμα
Καὶ μ' ὅλα τὰ χιονόβροχα καὶ μ' ὄλον τὸν βορρῆ
Πάντα 'ς τὴν ἴδιαν τὴ μεριά,
Πάντα 'ς τὸ ἴδιον χῶμα.

Κι' ὅταν χωρῖσῃ δυὸ καρδιάς ἡ τύχη ἡ ὀργισμένη,
Δὲν κλαίω ἐκείνη τὴν καρδιά ποῦ θὰ ξενιτευτῇ,
Μὰ κλαίω καὶ ποῦ γι' αὐτὴ
Ποῦ μοναχὴ θὰ μὲνῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜΕΩΣΕΣ

Ἐκ Πετροπόλεως ἐκπέμπονται προσεχῶς δύο ἐ-
πιτροπαί· ἡ μὲν εἰς τὴν Λευκὴν θάλασσαν καὶ τὴν
λίμνην Ὀνέγα ὅπως μελετήσῃ τὸ σχέδιον διώρυγος
ἐνούσης ταύτην μετὰ τῆς θαλάσσης· ἡ δὲ εἰς τὴν δι-
οίκησιν Πέρυ πρὸς προκαταρκτικὴν μελέτην σιδη-
ροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Κάμας καὶ Πετσόρας.

Ἐν τῷ Ἀμερικανῷ ἐπιστήμονι περιγρά-
φεται μηχανήμα τι τοῦ Τζῶν Ἀδαμς δι' οὗ κατορ-
θοῦται νὰ σταματᾷ ἐν ἀκαρεῖ πλοῖον πλέον ἐν με-
γάλῃ ταχύτητι καὶ οὕτω καθίστανται αἱ συρράξεις
ἤττον ἐπικινδύνοι. Τὰ γενόμενα πειράματα ἀπέδει-
ξαν τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ μηχανήματος.

Ἐν Λειψίᾳ διατρίβει κατὰ τὸ παρὸν διάστημα ἰά-
πων δικαστὴς ἀποσταλεὶς ὅπως σπουδάσῃ τὴν νομο-
θεσίαν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν νόμων τοῦ γερμανικοῦ
κράτους. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐσύστησεν αὐ-
τὸν εἰς τὸν πρόεδρον κ. Σίμψωνα μεθ' οὗ συνεννοεῖ-
ται διὰ διερμηνέας, διότι ὁ σοφὸς ἰάπων δικαστὴς
γνωρίζει μόνον τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Ἐν τῇ πόλει Darkehmen τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσ-